

Сумного й неминучого

Іван Малкович

Сумного й неминучого — я знаю —
попереду багато. Називаю:
страхи, хвороби, смерті, спів цикад

у рідній пустці, мимовільні зради,
і просинання, і зірок принади...
О серце, що з-за ребер, як з-за ґрат,

вдивляєшся в це ігрище шалене, —
навіщо ти утратило до мене,
щоб мучитись у тілі цім дурнім,

щоб знову я схилявся над рікою,
і падало лице, й зникало за водою,
і щоб ридав я в розпачі німім...